

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábolású pont sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetések alkú szerinti jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

A kuriai biráskodás.

Elkezdtek vita'ni a kuriai biráskodásról szóló törvényjavaslat részleteit.

Az igazságügyminiszter következetesen visszautasít minden módosítványt és következetesen félreért csaknem minden indítványt.

A függetlenségi és 48-as párt indítványait e törvényjavaslatnál nem párt-szempontok sugallják; célunk az, hogy oly törvényt alkossunk, mely a választásoknál észlelt visszaéléseket megakadályozza.

Ha e vágy csakugyan őszintén lebeg a kormány és pártja szemei előtt, nem érhető az igazságügyminiszter magatartása mert a javasolt módosítások közt voltak olyanok, melyek szembeszökő igazságokat tartalmaznak, mind ennek dacára a miniszter félrelöki e módosításokat.

A benyújtott törvényjavaslat szentély, melyhez nyulni nem szabad; — igazabb talán az, hogy oly töredékeny alkotás, melyhez ha hozzá nyulunk, összeesik, darabokra török.

Valóban a törvényjavaslatnak egyetlen, de igen nagy ereje az, hogy a mostani állapot türethetetlen; tovább nem tarthat, egy új választást ily állapotban túlélni nem lehet. Ezért kell változás. A benyújtott javaslat nemcsak változás, de némely pontra nézve javulás; bár más pontokra nézve rosszabbulás.

Nézeteltérés merült fel a függetlenségi párt két árnyalata közt abban, hogy javaslatunknak az a része, mely a vallás kizárását célozza a politikából, pontosabb fogalmazás végett utasítsassék vissza a bizottsághoz.

Én és az a párt, melyhez tartozom, az egész javaslatot csak azért fogadjuk el általánosságban, mely okot az imént is jeleztem; mi a küszöbön lévő választásokat új biráskodási törvénnyel óhajtjuk megejthetni.

Az idény előre haladt a bizottsághoz való utasításokra nincs többé idő; kár, hogy nincs; jobb lett volna, ha több időt hagytunk volna ezen nagyfontosságú törvény megalkotására, még olyan áron is, hogy a költségvetési vitát (bármily fontos és szükséges volt egy komoly és szigorú budgetvita) korábban bevégeztük legyen.

Ha megszűnnék az a lehetőség, hogy az új törvény életbe lépjen már az új képviselőválasztások előtt, akkor megszűnnék az ok, melyért a javaslatot általánosságban elfogadtuk.

Nézeteltérés merült fel a két párt-

árnyalat közt abban is, hogy azokból a pontokból, melyek a vallásnak kizárását célozzák a politikából, egyik, vagy másik kizárási pont kihagyassék.

Én és az a párt, melyhez tartozom, oly határozottan ellene vagyunk annak, hogy a vallás a politikába vegyítették, hogy semmit sem kívánunk kihagyni abból, a mi a vallás és a politika elkülönítésére céloz, úgy a javaslatban foglalt »tulvilági büntetéssel fenyegetést« sem, mert nem tartjuk megengedhetőnek, hogy ily fenyegetéssel ijesztgethessék bármely politikai irányban a vallásos érzelmű szavazókat.

Azért, mert mi így vélekedünk, némelyek ismét előhozták a hátunk megett padokban azt a szemrehányást, hogy a kormányval szavazunk; erre szükségesnek tartom figyelmeztetni a függetlenségi érzelmű polgárokat, hogy mi nem a kormányval, sem az ellenzékkel hanem elveink mellett szavazunk, azon elvek mellett, melyeket a függetlenségi és 48-as párt elveinek hiszünk és tudunk, nem tekintve azt, hogy melyik oldalról és ki szavaz ez elvek mellett vagy ez elvek ellen velünk vagy ellenünk.

A vallás és a politika teljes elkülönítését célozó pontnak kivételével, az ellenzék meglehetősen egyhangulag szavazott a különböző ellenzéki pártok részéről beadott módosítványok mellett.

Ki kell emelnem azonban, hogy arra a pontra nézve is volt nézeteltérés, mely a választást megsemmisítendőnek mondja, ha a többi pontokban jelölt cselekményeket nem a jelölt vagy megbízottja követte el és nem az ő helybenhagyásával követték el, hanem akkor is, ha bárki más követ el ily cselekményeket.

E szerint, mihelyt egy kerületben a függetlenségi jelölt többségben van, akárki a kormánypártból etethet, ittathat, vesztegethet, vagy pedig egy kormánypárti pap a templomban ajánlhat és ezzel egyszerűen érvénytelenné lesz a függetlenségi jelölt tehetne róla vagy védhetné magát.

Ezért én és pártom töröltetni kívánta e pontot, az ellenzék többi pártja pedig csak részben törölni.

Én és az a párt, melyhez tartozom, nagy súlyt fektetünk arra is, hogy a választási elnök önkényétől, mely egy egyszerű forma-kérdésben nyilvánulhat, ne tétessék függővé a választás, a nélkül, hogy a jelölt védh tné magát.

A természetes és szükséges, hogy a kijelölt aktusokra határidőt, illetőleg órát kell szabni, de az hallatlan f fogás, hogy ha ez órát az elnök be nem tartja, nem-

csak az elnök büntetendő, de a jelölt is, kinek megválasztása megsemmisítettik; a nélkül módja lett volna az elnököt kötelessége teljesítésére felhívni, vagy kényszeríteni, vagy legalábbbb jegyzőkönyvílég igazolhatni, hogy az elnököt felhívta, úgy, hogy kitűnjék az elnök rosszakarata és szándékos mulasztása; ha ez kitűnne, akkor csak az elnök lenne büntetendő, de a késés nem vonná magával az ártatlan jelölt s az ártatlan kerület büntetését azzal, hogy a jelölt megválasztása megsemmisül, és a kerület egy új választás eseményeinek, fáradsalmainak, küzdeményeinek, áldozatainak van kiszolgáltatva.

Vegyük például, hogy egy kerület nagy többsége függetlenségi, a kormánypárti elnök ily esetben egyszerűen nem fogadja el reggeli nyolcz és fél óráig az ajánlást (16-ik pont), hanem csak nyolcz óra harminczöt perczkor fogadja el.

Kérdem: mivel kényszeritheti a jelölt az elnököt, hogy fogadja el a jelölést, nincs mód rá, és mégis az ő választása semmisül meg.

Ki bizonyítja, hogy az elnök órája jól jár, melyik a hiteles óra, az elnök órája öt perczcel késik és a megvert ellenjelölt bebizonyítja, hogy az elnök a jóljáró órák szerint 8 óra 35 perczkor fogadta el az ajánlást.

Elképzelhetetlen az a felfogás, amely ily mértékben teszi függővé egyes ember önkényétől vagy rosszakaratától egy választás érvényességét, még pedig segítség nélkül.

Semmit sem volt képes felhozni javaslatunk ellen a miniszter, csak azt, hogy az elnököt megbüntetik, a mit a megkárosított jelölt köszönhet szépen.

Valóban szomorú látvány a párt-szellem, a mely most dühöng! Szomorú látvány az, hogy mennyire vakítja a párt-szellem az embereket.

Kossuth Ferencz.

Az országgyűlés feloszlataása.

Politikai körökben ma egész határozott alakban el volt terjedve ismét az országgyűlés feloszlataásának hire. E szerint az országgyűlés csupán július 11-ig marad együtt s akkor királyi rendelettel feloszlattatik, egyben az új választások augusztus végére kiratnak. Ez a hír politikai körökben érthető feltűnést keltett.

Pápay kitüntetése. A hivatalos lap mai száma közli: a király első kabineeti titkáranak, Pápay István osztályfőnöknek, az első osztályu va-korona-rendet díjmentesen adományozta.

A külügyminiszter ekszpozéja.

I.

Debreczen, június 12.

Az osztrák delegáció június 9-én tartott ülésében már oly szerencsés volt, hogy meg hallgathatta grf. Goluchowszky külügyminiszter kijelentéseit a külpolitika általános mibenlétéről, a mint az ti: osztrák-magyar szempontból felfogható, — vagy az az osztrák-magyar külügyminiszterium szerint az osztrák-magyar állam érdekeinek megfelel; s amennyiben arra a mi közös külügyminiszteriumunk befolyt s befolyhatott s a mostani viszonyokat megcsinálhatta.

Általános tekintet után e külügyminiszteri jelentés, — habár a Budapestben lefolyó delegáció alkalmából — az udvariasság tényeként — azt lehetett volna is várni, hogy első sorban a magyar delegáció részesülend a közlés szerencséjében, de hiába a mi közös külügyminiszterünk, még Budapestben is közelebb érzi magát az osztrák delegációhoz; de ha bár ez nem úgy történt és sok viz lefolyik még addig a Dunán míg úgy történik, ha ugyan valaha történik: azon megnyugtatót megadja, amire s z a n v a volt, — hogy e l h i g y j ü k miszerint m i n d e n e k a legjobb rendben vannak a politikai világban világszerte; hogy mi az osztrák-magyar külügyminiszterium bölcsességéből élvezzük a béke nagy áldását — tehát ezen biztos helyzetben önhetjük is a béke áldásából nyert nagy kincseinket a birodalmi közösség feneketlen torkába, s megadhatjuk annak a közönségi kormányunk minden kívánalmát, melyek eddig oly hathatósan megtanították a magyar birodalmi testvéreket a fokozatosság növekedő arányának ismeretére, s most legközelebb ha a kvóta ily arányban emelésének milliók-értékű tudományára segítik a „Vakulj Magyar”: levetheti még alsó ruháját is a kedves testvérnek . . . m i k o r m i b é k é b e n é l ü n k i t t h o n é s a k ü l f ö l d ö n, mint elhatározóan intéző faktor — különbség nélkül tiszteltetve vagyunk.

De hát, ha általános és amint az ekszpozé láttatja maradandó az a világ béke, különösen a netalan itt ott felmerülő viszályok Ausztria-Magyarországot — s az általános b é k é t v e s z é l y e z t e t n i — legfőkébb is csak elenyésző csekélységek-

melán kérdésbe tehetjük: miért hat mégis az a borzasztó államfentartási költség, miért különösen azaz iszonyu katonai budget, mely megrontja minden más ügy kedvező fejlődését, mely mint a csontokba esett szu, összeroskadás felé készíti a briliánsnak látszó állam-szerkezetet, melyből a rafram mindig egy és ugyanaz: növekedő arányban f i z e s s.

Mint ha a népek politikai kombinációja elütne a mi közös külügyminiszterünk kijelentései által adott örvendés és önbizalmas kombinációktól; mint ha ez az olajjaggal jövő ekszpozé azt az aknát borítaná, mely előbb-később felrobbantja és összevissza kuszolja azt a világbékét. Nekünk legalább úgy érzik, hogy az általános békehez, nagyon rosszul áll, az az általános nyakig fegyverben-tartás, az, hogy a katonai minden más ügy felett dominál, s a hatalmiság sőt a tudományos kutatás legfőbb törekvése oda irányul, hogy minél inkább tökéletesített öldöklő fegyverekkel minél impozánsabb katonai erőt állítsanak elő. S ez a béke dacára általános katonai hatalmi licitatio, nemcsak azon országokban hallatja dobverését, melyeknek vagy egymástól küire, vagy elnyomott népektől ben, csakugyan van miől félniök; hanem azokban is, melyek sem más országok s nemzetek hódítására küin, sem nemzetiségek elnyomására ben — bünt nem követtek el. Ily szemléldések azt mutatják, hogy a mi híresztelt békénk csak rothadt béke; s államférfiak csak takargatják a bizonyos helyzetet, melyet a »si vis pacem — para bellum« régi, de úgy látszik, értelmét még mai napság sem vesztett közmondás jellemez. Valóban ha iszonyattal gondol is az emberiség arra a zivatarra, mely erre az általános béke mely csendességére következik; de a katonai folyton emelkedő követelések, a nép munkája által megszerzett éltető erőt emésztvén föl, a minden tekintetben beállott gazdasági pangás és kereskedelmi bénultságnak is nagy mértékben okozója: nem csudálkozhatunk rajta, ha halljuk óhajtatni, hogy bárcsak minél előbb megérkezne már az a háboru, melyet úgy sem kerülhetünk el, mert a mostani helyzet olyan, mint a vampyr legyezetés által okozott álom, mely a vér elvesztése által bekövetkező halált okozza.

Nekünk nincs kétségünk affelelt, hogy béke van; még affelelt se, hogy ez a béke a hármasszövetség impozáns tekintélyének tulajdonítható, s talán tulajdonítják is; mert az a muszka és francia békeszeretet, melyet

a külügyminiszter oly méltatólag üdvözöl, csak azon kényszerhelyzet, melyben a gyengébb respektálja az erőt, melynek réa nehezdedését érezi. Az európai beke tehát nagyobb szerű felfordulástól nem is félhető addig, míg a hármasszövetség tart; vagy ellenében nagyobb hatalmu szövetség nem alakul. Nagy szerencséjének látszik a világnak, hogy az az ellenszövetség, a phrigiai sipka és muszka kancsuka homlok, egyenest ellentétes elemével az élén, nem bírhatja a szövetségzéstől még ment, tehát csatlakozható nemzetek rokonszenvét, vagy nem elégti ki eszélyes számítását. Az a muszka és francia szövetség azonban bir a muszka hódítás kielégíthetlenségében és a francia revanche lángjának előlthatlanságában minden egyébkénti természetellenessége mellett is tartóssággal. De tartósságnak kell lennie akkor a hármasszövetségnek is, melynek egyik tagja a francziával néz farkas szemes a másika a francia lekööttséget kihasználva, akar gyarat-politikát üzni: ismét a másik, az erősebb két tag az oroszra néz gyanus szemekkel. A béke tehát vakán áll, s csak az erők szövetekezési mérvétől függ, hogy légbe röpüljön. A mely ok most biztosítani látszik a békét, az lehet a háborunak is oka; s csak az vigasztalhatja az Osztrák-Magyar birodalmak lakosait, hogy a mi kormányunk legbensőbbben, legőszintűbben s talán legőszintlenebbül is kívánja a békefenntartását; de fajda'om a béke szövetségben ez nem első rendű akarat, s így a béke biztosítása sem mitőlünk függ, habár Ausztria-Magyarország szövetsége döntő hatása — ennél fogva rendkívül becses is. Ez az oka, hogy külügyi kormányunk az Osztrák-Magyar birodalmi kormányunk döntő súlyával dicsekedhetik. De hát mit használ az nekünk, ha ennek a súlynak a fenntartására a fegyverek folytonos tökéiesbitése, a puska-por szárazon tartásának nagy gondja és költségei által van lefoglalva minden, a mik magasabb elterdekek, a műveltség, és valódi nemzeti jólét és boldogság alkotására vannak hivattva.

De azért a külügyminiszteri exposé a legjobb »vakulj magyar« Mint ilyet üdvözlik is általában.

— a. — r.

(Vége köv.)

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Biró uram háza előtt . . .

(A főiskolai irodalmi önképzőkör pályázatán jutalmat nyert.)

Biró uram háza előtt
Hajladozó rózsafa nőtt;
Gyönyörű szép a rózsája,
Nagyon fáj a szívem rája.
Le is törtem, meg is bántam, —
Vérje meg az Isten,
Olyan tövisesnek
Hej dehogy is hittem!

Biró lánya, látod, látod,
Megvérzett a rózsafatok;
Kösd be ujjam bíró lánya,
Puha gyöcsöt tégy reája,
Megígérem, soha többet
Nem bántom a fadat
Tövistelen rózsát
Rajta sem találok.

Biró lánya meghallgatott,
Az ujjamra gyöcsöt rakott,
Meg is gyógyult nemsokára,
Meg is gyógyult, — csak hiába:

Sajogóbb seb kinez engem,
Áldja meg az Isten,
Azt a kislányt olyan szépnek
Hej dehogy is hittem!

Fél Boldizsár.

Meghalt és eltemették.

— A »Debreczen« eredeti tárczája —
Angolból fordította: **dr. Kósa Zsigmondné.**
(Folytatás és vége.)

Lajos csakis azért jött, hogy eltemettesse és erre a rövid időre, Isten neki, befogadták a családba.

Bisserup figyelmét mi sem kerülte el. A vangaiaik magatartása sértette, de azért uralkodott magán. Ez a szerencsétlen, kit a melodramák és ponyvairodalom egészen kiforgattak a maga egészséges gondolkozásmódjából, szíve szerelmét halála után is tiszteltetni óhajta és ehhez a rokonok hozzájárulása nélkülözhetlen volt.

Gyulának mindent elpanaszolt. A kis koresma rosszul jövedelmezett, neje beteg-ége sokba került. Kinél kölcsönözhetne egy kis pénzt a temetésre? Mert ő maga akarja eltemetni, úgy se tarthatott egy kis esküvői ünnepet — akkori körülményei közt rá se gondolhatott.

Gyula meg is hallgatta Egy nagybáty-

jához, Posta Jánoshoz, egy öreg azglegényhez utasítá, ki levélhordó volt és addig szaladgált a csomagok és pénzes levelekkel, míg végre öreg napjaira egy csinos kis házban állapodhatott meg.

Posta János, báró Münchhausen borzbe módjára, lábait pálczikavékonyaságra szaladgált. Kissé vörös szemei majdnem egészen eltűntek, olyannyira megijedt Bisserup kérsén.

— Háromszáz koronát, — Anna temetésére, hiszen az anyakirályné gyászszertartása se került többre!

— Anna homloka méltó lett volna a koronára — szavalt Bisserup.

Gyula elfordult és markával fojtá el nevetési vágyát.

Posta János szabadkozott, kinjában vékony lábszárait mint egy dugóhúzó csavargatta egymás köré; végre mégis csak engedett. Bisserup ékesszólása — szívből jött-e vagy csak szavalt — de végre is meglagyította a kis vékony embert. Posta János maga jószántából két mondatot se tudott folyékonyan elmondani; az idegen előadása miatt azt Demosthenesnek tartá. Aztán nagyilekűsege majd emeli őt a család szemeiben.

Annát egy külön va-uti kocsiban kihozták Vangaara. — Az első lépés meg volt téve.

Egy üres házban testvérei kunyhója mellett terítették ki. Bisserup egész éjszaka ott virrasztott koporsója mellett. Világot gyújtott, egész éjszaka kopogott, dolgozott a halottas

Ujdonságok.

Kesergés.

Igen tisztelt szerkesztő ur,
Mindenféle baj vagyon,
Nincs pénz s a termés se biztat
És az üzlet pang nagyon.
Irodalom és művészet,
Az se ér egy fakovát,
Használhatjuk magazinnak,
A vén tornavivodát.

Aoltba mostan senki sem megy,
Pudlin nem cseng korona,
A kocma is üressen kong.
Ki se vetődik oda,
Boltos, kávé, korecsmáros,
Panaszszal mind tele van:
„Bár csak cseppen valami
Ha már sehogy se csurran!”

Pénzért ordit minden üzlet,
Fut az ember pénz után,
Mert az ember a pénzével
Budapestig meg sem áll, —
Néma, süket, ép vagy béna
Milléniumra grávitál.

Erre kell ám minden garas,
Ez zavarja a vizet, —
Versemért szerkesztő ur is
Ugy-e ezért nem fizet?
Kávéháznak, vagy színháznak
Nem telik meg a fele
Csupán egy „ház” szerkesztő ur:
A zálogház van tele!

No hát ilyen tengéletet,
En részemről nem kérek
Ismerőst se találok, ha
Valamely'khez betérek.
Már bocsánat, de én tovább,
Ezt z izét nem bírom . . .
Agygő té, szerk! Majd a többit
Budapest'ről megírom!

Tüske Pál.

* Amerikai magyarok Debreczenben.

Ritka kedves vendégek érkeztek tegnap délután városunkba, nagytiszteletű Tóth Sámuel főiskolai tanár, egyházkerületi főjegyző házához, Amerikából, az Egyesült-Államok

háza. Reggelre a szoba zöld ágakkal, zászlókkal, virágokkal egy kis kápolnává volt alakítva. A nyitott koporsóban feküdt Anna viaszárgán, vakító fehér rózsaszín szegélyű fényes ruhában.

Kezei még mindig telt keblén voltak összekulcsolva. Bermálási imakönyve és egy mirtus ág volt ujjai között.

A délelőtti folyamán hat zenész érkezett a városból. Az egész idő alatt esett, és még most is szemzet. Amint a zenészek Vangaa közelébe értek, nagy gyapot kendőbe takart hangszereiket szedték elő; a furulyák és kórák is előkerültek. A karmester fázott, oly kék volt mint egy szilva, de azért kezébe vette pálcáját, és nemsokára egy magasztos gyász induló hangjai mellett vonult Vangaa kíváncsi népe a halottasház felé.

A rokonság egész Vangaa a koporsó körül állott, friss festék, nedves ruha és törzsag vegyült a virágok illata közé. Ettek, ittak, és ime most, szomorú képeket csinálva álltak körül a ravatalt, és egyse tudta mit csináljon vagy mi fog legközelebb történni. Bissrup senkinek se árulta el előkészületeit. Ő akarta ezt így, és senki se zavarta kedvtelésében, sőt amennyire lehetett mindnyájan segítette.

A nénék, szomszédasszonyok, fiatal lányok, már egy idő óta csendesen srdogáltak, néha zokogott egy-egy a hatás kedvéért hangosabban. Gyula és Jakab türelmetlenül tekintettek egymásra.

déli tartományából. — E kedves vendégek Vargha Ferencz és fia István. — Az a Vargha Ferencz, a ki 1848-ban Torontálvármegye alispánja, majd kormánybiztos és a szegedi vésztörvényszék elnöke, a kit a szabadságharc leveretése után az osztrákok halálra kerestek, de 11 havi keserves bujdosás után sikerült neki egy hamis utlevél segítségével Hamburgba menekülnie. Egy ideig itt tartózkodott, visszatérést remélve. De midőn látta, hogy az osztrák zsarnokságtól kegyelmet hiában vár, mint annyi ezren, ő is a szabad Amerika felé vette útját s ott sikerült is neki életpályához jutnia s most Lyonban, Iowa államban lakik. Negyvenhat évet töltött hazájától távol s most, mint 80 éves aggastyán, de életerőinek teljes birtokában. hazajött, hogy az ezredéves ünnepek alkalmából — mint ő mondá — még egyszer meglássa imádott hazáját. Valóságos lelki gyönyörűség hallgatni a művelt lelkű, tapasztalatokban, világismeretben gazdag aggastyánt, a ki hár több mint negyven év óta nem beszélt magyarul, még mindig gyönyörűen, klasszikus alakjában beszéli szép anyanyelvünket. Ma reggel először is az ev. főiskolát látogatta meg, a melyben egykor ő is tanult, s a melyet 1835-ben hagyott el. A tanári kar egyes tagjaival való szíves beszélgetés után megjelent az V-ik osztály vizsgálatán s látható gyönyörűséggel hallgatta a haza reményeinek értelmes feleleteit. Fia István is vele volt, de ő már — fájdalom — nem érti ősei nyelvét, csak angolul és valamit németül beszél. Az érdekes vendégek, a kiket meleg szível üdvözlünk édes hazánk s közelebről városunk földén, hosszabb ideig szándékoznak itt rokon kedves körben tartózkodni. Isten karja vezérelje lépteiket s forrassa mindörökké hazánkhoz szívüket.

* A polgármester itthon. Simonffy Imre kir. tan. polgármester a tegnap esti gyorsvonattal városunkba visszaérkezett s mar a mai napon hivatalát elfoglalta.

— Már ideje volna — mormogá Jakab elkezdhetnék már!

E perczen a szomszédaszoba ajtaja kinyílt, Bissrup Lajos, kimért lépésekkel, szemüvegesen belépett, a koporsóig ment, fekete keztyűs kezeivel először szeméit törülgette, orrát kifujta, szólni akart, elakadt, végig nézett az egész gyülekezeten.

A gyülekezett reá nézett és várt. Lajos arca sápadt volt, oly sápadt mint az előtte fekvő halotté. Idegesség, meghatottság, szinpad mozdulatok, egy furcsa szomorú keveréket képeztek, ki volt ez mind a nagyváros mostoha gyermekének arcán fejezve.

Gyula alig bírta kacagását elfojtani. A szerencsetlen özvegy belekezdett.

— Akartam . . . azaz óhajtottam . . . ha tudnám . . . Gondoltam . . . Bocsánat.

Elfordult lekapta szemüvegét és zseb-kendőjét kereste.

— Kedves keresztyén testv . . . szeretet rokonok, a halott kedves barátai, itt állunk ravatala mellett, — és meddig állhatunk még itt? hogy földi maradványait . . . at adjuk . . . a földnek! azt hiszem sokan közületek rozsat gondoltok, szegény meghalt nőmről, — azt hiszem kötelességem, itt, hol az Isten oly közel van, kijelenteni, hogy ő mindig tiszta ártatlan volt. Az eget hívom bizonyosságul, — hogy szüzen, tisztan fekszik itt, egy myrtus-ág . . . letörve . . . Isten segíts . . . oh de szerencsetlen vagyok . . . Amen, . . . Vízet! . . .

Elájult, Gyula odaugrott fölfogta egy

* Restauráció Hajdumegye városaiban

Nemsokára megkezdődnek Hajdúvármegyében az alkotmányos étellel járó mozgalmak, a községi és városi restaurációk. A rendezett tanácsú városok képviselőtestülete tagjainak 3 évre terjedő mandátuma június elejével lejárt. Az új választások megejtésének határnapját Rásó Gyula kir. tanácsos, alispán e hó 25-ére tűzte ki. A jövő hónap folyamán Hajdú-Böszörmény, Nánás és Szoboszló városokban a tisztviselőkar újra választását eszközlik. A két választás elnökei már kiküldették sazkra az összes előkészületeket megtették.

* A sertésvész dühöngése Debreczenben. A mint a hivatalos kimutatásokból kitűnik a Debreczenben járványosan fellépett sertésvész nem, hogy alább szállana, de folyton terjed. Erre enged következnii az a kimutatás, melynek adatai a következők: Május 24-től 31-ig sertésvésszel inficiálva volt Debreczen területén 231 sertés, ebből meggyógyult 19, megdögölt 164. Daczára annak, hogy a zárlat szigoruan meg van tartva, egyidőre nincs kilátás arra, hogy a sertésvész megtartása engedélyezhető legyen.

* A meggyilkolt temetése. Bot Mária a Nyáry József borzasztó tettének sajnálatra méltó áldozatát, tegnap reggel bonczolták fel orvosrendőrileg a városi közkórház halottas házában. Bonczolás után fekete fakoporsóba tették a hullát és a keses-utcai lakásra szállították, a hol kiterítették, de senkinek sem mutatták meg a rokonain és hozzátartozóin kívül. Temetése tegnap délután három órakor ment végbe. Három órára volt kitűzve, de már délután egy órakor csak egy özönlött oda a nép, mely mindennáron látni akarta a Both Mária holttestét. A nagyközönség nemcsak hogy az udvarra nem fért be, hanem az utca nagyrészét is előzönlötte, úgy hogy a résztvevők és kíváncsiak sokaságát körülbelül négyezer emberre lehet tenni. A koporsót az ispotály templomba vitték, de a templomot már jó előre úgy megtöltötte a közönség, hogy a gyászmenetből egy lélek sem fért már be. Könyves

székbe ültette. Viz nem volt közelben, hát egy pohár sört tartottak ajkaihoz, nagyot huzott belőle, azután hangosan sirt — kétségbe esett sirása közé asszonyok sopánkodása, zokogása vegyült, míg Gyula egy intésére a koporsó fedelét felvették egy nehéz kalapács ütésekkal leszegezték.

— Kifordított észjárás — mormogta Jakab — ne álljatok meg — hisz megfagyunk — Előre fiuk kísérjük ki a halottat.

Kivettek Annát, feltették a gyász szekérre a zenészek induót fujtak, a tömeg részint kocsin, részint gyalog a koporsó mögé sorakozott, Bissrup felső kabát nélkül üt a gyász szekéren, fekete kesztyűvel addig törülgette szemében, míg egész arcát összemázolta velök.

Az eső azalatt csendesen esett tovább. Nagyon szomorú volt a menet, de még szomorubb az idő.

Midőn kiérték a temetőbe, — hol a keresztek egyenes sorban fenýöktől körülveve állottak, — a gyászkeret, a lágy sáros uton kapaszkodott, az ősi eső egyre sirta kifogyhailan könnyeit a kifesztett esernyők kezben tartott kalapok, — és bebugyolált asszonyokra.

A pap a nyitott sirnál állott. Várt, türelmetlenkedett — a papok is várnak néha és nem türelmesek mindig. A hosszú beszéd az előre fizetett busas honorariumnak felelt meg. A pap végre is azt gondolta jó lesz a csunya időről is megemlékezni.

76th Kálmán lelkész tehát, hogy az óriási közönség hallhasa mélyen megindító gyászbeszédét, az ispotály laposán rögtönzött magas emelvényről mondta azt el. A gyászszertartás után csaknem az egész közönség kikísérte Both Mária koporsóját a Várad-utcai temetőbe.

* **Haza.** Huznak már haza, mint a meleg éghajlat alá a madarak, a jó magyarjaink, akik lelkes szívvél és megtömött tárczával mentek föl a királyi hódolásra és jönnek vissza a csendes fészkekre nemzeti büszkeséggel teli szívvél és üres bugyellárral. Na, meg egy nemzeti ünnepnek olyan emlékeivel amelyek egy emberöltőre elegendő megbeszélni és álmodni valót nyújtanak. Debreczen a népének számárányához képest ott volt a nagy ünnep és azok akik, úgy számítottak, hogy a hódoló díszmenet után a lefelé jövő első vonatot még nem rohanják meg valami nagyon, azok jól okoskodtak. A tegnapelőtt délutáni gyorsvonat jól megrakottan, de nem valami túlszűfoltva érkezett meg az első Debreczeni szállítmánnyal. Hanem az éjjeli vonatok már túlszűfoltak voltak. A rendes vonatokat pótvonatokkal kellett már Budapesten megtoldani, hogy a haza igyekvő magyarságot elszállíthassák. A mai vonatok is csakugy öntöttek ki a perronra a Budapestről hazatérő debreczenieket a perronra. A bandériumból is megjöttek néhányan. A rendes járatu vonatokon kívül több külön vonat is érkezett. De még mindig maradt odafönt debreczeni elég. A város ma már a hétköznapiak képét mutatta. Csak a még be nem vont zászlók jelentetik vidáman lengedezve, hogy nagy ünnep volt.

* **A brassói bácsi tragédiája.** Egy jó módú brassói háziur hónapok óta készült a fővárosba, hogy megnézzze a díszmenetet, amelynek ott Brassóban, az ország határszélén is már előre nagy híre járt. Fel is érkezett a fővárosba egy rokonánál kapott szállást, a királyi palotában egyik házában a harmadik emeletén lakik nagy családjával. Jó előre gondoskodott arról, hogy a nyugati pályaudvar előtt álló tribünre jegyet szerezzen és mivel módjában van, fővárosi rokonainak a vendégszeretetét úgy hálálta meg, hogy nekik is váltott a drága tribünre jegyeket. Jókora reggel fölkel az egész család a vendégekkel együtt, hogy jókor eljuthasson a tribünre. Mikor már a lepesőházban voltak, észébe jutott a ház kisasszonyának, hogy jó lesz elvinni a legyezőt, mert meleg lesz a tribünön. A többi högy is jónak látta az eszmét, visszamentek

a lakásba, hogy ki-ki előkeresse a legyezőjét. Sietni kellett, mert már nyolczra járt az idő. Szerencsére mindenki megtalálta a maga legyezőjét és a társaság elment. A család fő gondosan bezárta a dupla ajtót, mert a fővárosi ember tudja, hogy az ilyen alkalmat a betörők szívesen használják fel. Utközben vették észre, hogy a brassói bácsi nincs a társaság tagjai között. Bizonyosan előre ment, mert fél, hogy elkésik; ebben egyeztek meg. A tribünön azonban a brassói bácsi helye még üres volt és üres maradt. Az a nagy láványosság, melyről a legridegebb riporter is csak úgy irt, mint tündéralomról, elmúlt a nélkül, hogy a bácsi előkerült volna. Délután volt már mikor a társaság, amely egy vendéglőben megebedelt és csak azt sajnálta, hogy a brassói bácsi úgy elszakadt tőle, — haza érkezett. Mikor kinyitották a dupla ajtó erős zárat, egy kétségbeesett, megsemmisült alak tántorgott eléjük: a brassói bácsi! A mikor az asszonyok visszamentek a lakásba a legyezőjükért, a brassói bácsinak észébe jutott, hogy jó lesz elvinni a színházi meszelőjét. Ő is visszament a szobájába s kikereste a kofferjéből a gukkert. Nem vették észre, rázártak az ajtókat. Hiába volt minden dörömbözés, kiabálás: senki sem hallotta, a házbüliek mind a díszmenetnél voltak. A szerencsétlen millenniumi alak tehát azért költött töméntelen pénzt, azért utazott, 731 kilométert, hogy a Ferencz-körút egyik harmadik emeleti lakásába néhány órára bezárják!

* **Óvoda és tankötelesek összeírása.** Ez évre az óvoda és tankötelesek összeírása a héten hétfőtől kezdve fog megkezdődni a város kül és belterületein. Az összeírásról szóló jelentéseknek jul. 15-ig kell készleni.

* **A király bibliája.** Az angol bibliatársulat a magyar nemzet ezredéves ünnepe alkalmából érdekes ajándékkal kedveskedik a magyar királynak. A társulat a Karoli Gáspár fele bibliából egy magyar példányt nyomtatott, még pedig párját ritkító, pazar fényű kiállításban. Ezt a remek könyvet, melyhez magyar dedikáció van csatoiva, Duk a Tivadar dr. Londonban élő tudós hazánkfiának vezetése alatt küldöttség hozta Budapestre. A küldöttséget esütörtökön fogadta a király, a mikor ő felségének átnyújtotta a bibliát. Az angol biblia-társulat ugyanilyen bibliát nyomtatott orosz nyelven, cirill-betűkkel az orosz császár számára. Az orosz bibliát a cárnak a moszkvai koronázási ünnepek alkalmával adták át.

* **Rendelet a szülésznőkről.** Több oldalról panaszt emeltek a szülésznők ellen, hogy a születési eseteket daczára annak, hogy arra szigoru büntetés terhe alatt kötelezve vannak nem jelentik be az anyakönyvvezetőnek. A belügyminiszter a panaszokat megvizsgálva rájött, hogy ennek az az oka, hogy nem minden községben — ahol szülésznő van — van egyuttal anyakönyvvezető is. Ép azért elrendelte, hogy a szülésznők az esetet bejelentethetik írásban is és az írást nem igen tudónak pedig nem kell közvetlen az anyakönyvvezetőnek bejelenteni, de ha nincs helyben anyakönyvvezető, bejelentethetik az eseteket saját községi előjáróságuknak.

* **A zeneegylet tagjainak egyenruhája.** A szép fejlődésnek indult debreczeni zeneegylet működő tagjai tervbe vették, hogy egyenruhát fognak viselni. Az egyenruha igen izlésnek ígérkezik. Sötét-kék z u b o n y a van kombinációban véve, amelynek nyaka körül milliméteres arany zsinór lesz, a melyet vörös csik átszövés fog díszíteni. A gallér elején lantot viselnek. A Filler-fele sapkán 6 milliméter arany zsinórzat, a sapka rózsán pedig lant lesz. Az egyenruha viselhetőségének engedélyezéséért Kenéz y G y u l a elnök és S z ü t s Jenő titkár ma felterjesztést tettek a minisztériumhoz.

* **Halál a templomban.** Székelyhidről írja levelezőnk, hogy Kovács Konrád székelyhídi tanyai lakos urnapján nevével együtt a templomba ment, hogy ájtatosságukat leróhasák, mely alkalommal 13 éves József nevű fiukat is magukkal vitték. A szülők a temp-

lomba menve, ott egész lelki nyugalommal imádkoztak az eget urához, míg ez idő alatt nevezett kis fiuk a toronyba s onnan a templomban padlására osont denevért fogni. A gyermek a zsarufa felsőbb keresztkötéséig akart felhatolni s kuszás közben, midőn célját már majdnem elérte, elsötötték künn a mozsárágyukat. Ez erős hangtól a gyermek mogrettenve, a zsarufát ijedében eleresztette s éppen az alatt elnyúló alsó keresztgerendára hanyatt lezuhant. A zuhanás halatára néhány fiatal ember a templom padlására sietett, hol a gyermeket megrepedt fővel vérében fetrengve találták. A kíváncsi nép a szerencsétlen hirt hallatára jóformán mind kitódult a templomból, körülvéve a haldokló gyermeket részvétükkel csak az apa s az anya s még néhány hívő maradt a templomban s zavartalanul tovább is imédkozott, mintha künn mi sem történt volna. A tömeg pedig folyton orvosi segílyért kiáltott. Az orvos nyomban meg is érkezett, azonban már percz múlva csak a halált konstatálhatta, a gyermekek többé egyáltalán segíteni nem lehetett, mit nehányan óvatosan a még mindég templomban imádkozó szülők tudomására hoztak. — Megindító jelenet következett erre. A szörnyű csapás váratlanul érte a szegény szülőket. A hatóság megtette az óvintézkedéseket, nehogy jövőben ehhez hasonló eset előfordulhasson, s elrendelték, hogy a templom padlására bejáró nyílás záros ajtóval látassék el, továbbá általánosan óhajtják, hogy az amugy is kellemetlen durrogással a jövőben felhagyjanak.

* **A debreczeni daleylet által szombaton tartandó dalestelyre szóló meghívók szét-hordattak,** ha egyesek meghívót nem kaptak volna, sziveskedjenek szombaton délig P é t e r Gábor egy. jegyzőnél (Városháza) a meghívó kiállítására iránt jelentkezni. Debreczen, 1896. június 12. Az elnökség.

* **Feszty-körkép a debreczeni iskolákban.** A Feszty körkép egyik érdekes látványa a fővárosnak, s tekintve hazafias, történelmi becsét a remek körképnek, csak dícséretes munkát végeztek, mikor az óriási körképet, különösen az iskolák számára kicsinyítve sokszorosították. — A kép igen jó szolgálatot tehet a tanító előadásánál s a hazafiság fokozását mozdítja elő. Az összes iskoláknak kötelességük a képét a tanulóknak használatára beszerezni. A községi iskolánál elég, ha minden egyes csoporthoz beszerez az iskolaszék egy-egy ilyen képet.

* **Meghívó.** 1896. évi jun. hó 14-én, azaz vasárnap este a Magyar királyhoz címzett vendéglő teremben Széchényi-utca végén ismerkedési bál rendeztetik. Beléptidij 1 korona. Kezdeté 1/2 8 óraker, vége reggel. 24 táncz-rendező fogja a n. é. közönséget mulatlatni. Ételek és italokról a vendéglős legjobban gondoskodik.

* **Vizsgálatok a róm. kath. iskolákban.** A helybeli róm. kath. népiskolákban a nyilvános vizsgálatok a következő sorrendben lesznek: június 15-én az I. A) fiu- és I. A) leányosztályban, 16-án az I. B) fiu- és I. A) leányosztályban; 17-én a II. fiu- és leányoszt. 18-án a III. fiu és leányoszt. 19-én a IV. fiu és V. leányosztályban; 20-án a IV. és VI. leányoszt. 22-én a felső leányisk. I. o.; 23-án a felső leányiskola II. osztályában, 25-én reggel 8 órákor háladó isteni tisztelet. Az elemi iskolákban a vizsgálatok d. e. 8 órotól 12-ig, a felső leányiskolákban, d. e. 8-tól 12-ig, d. u. 3-tól 5-ig tartanak meg. Ezen vizsgálatokra a t. szüléket és tanúgy barátait tisztelettel meghívják az igazgatóság.

* **Kétféjű sas egy honfoglaláskori sirban.** A most folyó bezdédi ásátásoknál, a hol egy honfoglaláskori temető feltarásán buzgólkodnak, szokásban van, hogy mikor egy-egy csontváza bukkannak, a község érdemes főszolgabirája veszi kezébe az ásót s ő emeli ki a csontvázat. A napokban éppen akkor jutottak egy sirhoz, mikor delet harangoztak. Az urak elhatározták, hogy előbb megebedelnek s csak azután emelik ki a honfoglaló ós maradványait. Mikor aztán szépen bekebelezték az ebédet, az ásátás folytatásához fogtak, a csontváz mellett egy szép, fényes tárgy tűnt

— Kedves testvéreim, midőn eme szomorú koporsót —

Az eső mindig jobban esett, a tisztelendő ur ujonnan behuzott, fényes, fekete selyemernyője mindig mélyebbre, mélyebbre sülyedt, szavai alig bírtak már áthatolni a sűrű esőn.

A többi ernyő is mindjobban leszállott, vastag cseppekben hullott az eső rólok, a sirra, a koporsóra, a volt pinczér első szerelmére, mit most kénytelen a földnek átadni.

Gyula kinézett egy percze esernyője alól. Körültekintett és a munkától megdurrult kezét szájjára tapasztá. Tíz koronát adott volna szívesen ha csak egy percze is kaczaghatott volna.

De azután Annára gondolt, a pinczeryukra, szegény nővére szenvedéseire, utolsó kívánságára. Valami belenyilatott oldalába. — Kezét odaszoritá és meglepetve tapasztalá, — hogy a szíve fáj. Anna meghalt, és ime most eltemetik,

És Posta János? Ő ott állott és Bisserrupa vigyázott. Látta mint lesz mindig halványabb akar csak egy haldokló. És Posta János maga is elkezdett zokogni. Könnyei össze folytak az Ég könnyeivel,

Nem csak az Ég hullatott azután soká könnyeket Anna elhunytá felett; de Posta János is sokáig siratta még elvesztett kido-bott háromszáz koronáját.

szemükbe. Érdeklődéssel vizsgálatták s nem sok idő kellett annak megállapítására, hogy az a fényes tárgy bizony kétféjű sas. Persze nagy vala a megrökönyödés.

— Hát már akkor is! — sóhajtozott egy bus hazafi.

Egy tudakos uriember azonban rögtön előállott a magyarázattal:

— Kérem szépen nem kell megijedni, egészen rendben van a dolog. Őseink tudva levőleg sokat kalandoztak az ország határain túl, hogy zsákmányt szerezzenek. Ezt a kétféjű sást bizonyára diadalmi jelvény gyanánt hozták s a hőssel tették a sirba.

Ezt azonban már nem bírta ki nevetés nélkül a község humoros jegyzője s elmondta, hogy míg a többiek ebédeltek, ő ásá el a csontváz mellé a kétféjű sást, mely katonai derékszíjról való. Az urak jót nevettek a sikerült tréfán, a magyarázattal szolgált történész pedig restelkedve sompolygott el a közelből.

*** Országos képtár megnyitása.** A milleniumi ünnepségek zajában egész csendben, mindegy hivatalos színezet nélkül vasárnap reggel megnyitott ismét az országos képtár. A Pulszky-alfér óta bezárt képtárban lázas munkássággal dolgoztak, hogy rendbe hozzák a júniusi megnyitásra. Az egész csendben megnyitott képtárt az akadémiái-palotájában az első nap 1200 látogató nézte meg. A Pulszky által összevásárolt képeket és metszeteket, melyek a szepmüvészeti muzeum számára lettek vásárolva, egyelőre az üllői-uti iparművészeti palotába helyezik el. A történelmi képcsarnokból elhozott törelmi vonatkozású képek egyelőre még az akadémia mellett kibérelt helyiségekben maradnak zárva. A képtár részletes mutatóján és a Pulszky által vásárolt tárgyak katalógusán most dolgoznak.

*** Köszönet nyilvánítás.** A milleniumi tornaversenyéről haza érkező, nem mulasztottunk el, hogy Szikszai Gyula urnak a Debreczeni Csárdánál ajándékosan azon kitűnő ellátásért, melyben a helybéli áll. főreáliskola növendékeit több ízben részesítette, legmelegebb köszönetünket ezenel ki ne fejezzük. A főiskolánál üllői utca 26. sz. alatt tartózkodó tanárok.

*** Nyilvános nyugtázás.** A június 7-én megtartott fodrász ifjuság juniálisán a következő felülfizetések történtek ifj. Csikes Ferencz ur 10 korona, Schaf János ur 6 kor, Dianiska Agoston ur, Kaliczki Józsefné urnő 5—5 kor, Megyeri Kálmán, Mölner József, Ivánóits Antal, Fuchs Imre, Eröss Jakab urak, özv. Croditeir Ferenczné urnő 4—4 kor, Andrezs Kálmán Kéhl Miklós, Febbir Sebestyén, Pántya József, Fridvalszki Rezső, Dézsi Lajos, Révész Lipót, Fallner Gyula, Reichman Ármán és Molnár Ferencz urak 2—2 kor, Romhányi István és Révész Zsigmond urak 1—1 kor, melyért a rendezőség ez uton fejezi ki hálás köszönetét.

x A tegnapi esős idő miatt sokan nem akartak elmenni az Sz. David István Millenium kertjébe, hogy a magyar dalcsarnok előadásait meghallgassák. De arra a biztatásra, hogy zárt helyen lesz tartva az előadás, — a gyönyörű téa kertben, — a közönség mégis megöltötte a kertet és a változatos műsor mellett pompásan mulatott. Ma diszeloadás, holnap új műsor.

Táviratok,

— Távirati tudósításunk. —

Országgyűlés.

Budapest, június 12.

Ülés kezdete 10 órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Kormányrésztől jelen vannak Bánffy br Perczel, Erdélyi, Darányi,

Napirend: bíraskodás részletes tárgyalása.

A 3-ik szakasz hátralevő pontjaihoz valamint a 4-ik, 5-ik és 6-ik szakaszokhoz az ellenzék részéről több rendbeli módosítás lett

beadva, a melyek legalább némi képen biztosították volna a választás tisztaságának lehető megóvását, a kormány közegeiként működő választási elnökök basaskodásai ellen.

A kormány azonban minden módosítást mereven visszautasított s így az ellenzéknek minden erőfeszítése hiábavaló volt.

A 7. szakasz felfogadása után a tárgyalást holnapra halasztották.

Azután az interpellációk következtek.

Ülés vége délután 2 órakor.

A képviselőház és a delegáció.

Budapest, június 12. (A „Debr. ered. táv.) A képviselőház mai ülésén a napirend előtt felszólt Ugron Gábor és igen éles szavakkal kifogásolta, hogy a delegációk albizottságainak ülései nem nyilvánosak. Ez ugymond — megerősítései a képviselők jogainak, a kik e képpen egyáltalán nem ellenőrizhetik épen azon bizottságok működését, a melynek tárgyalásai képviselőház teljes ülése elé újabb rendszeres megvitatás végett nem kerülnek.

Tiltakozik az ellen, hogy a magyar delegáció külügyi albizottsága gr. Goluchovszky külügyminiszternek az osztrák bizottságban elmondott beszédét tudomásul vette a nélkül, hogy azt vele újból elmondatta volna.

Ki az a külügyminiszter? — kérde Ugron — hiszen a király is elmondja a trónbeszédet mindakét delegáció előtt külön-külön és a mi fő mindakét delegációval annak saját hivatalos nyelvén beszél!

De a magyar albizottság meghunyászkodik a közös miniszter előtt és nem meri őt azzal farsagolni, hogy megadassa magának és az országnak vele a kellő tiszteletet.

Kéri az elnököt, hogy tegye érintkezésbe magát a főrendiház elnökével s közösen intézkedjenek arra nézve, hogy az albizottságok ülései nyilvánosak legyenek.

Tiszta Kálmán, mint a delegáció külügyi albizottságának elnöke, védi az albizottságot, és azt fejtegeti, hogy az expozé nem vették tudomásul, hanem mint ösmertetés elfogadták a tárgyalás alapjául. Az a követelés, hogy az ülések nyilvánosak legyenek, nem jogosult, mert a delegáció nem képviselőházi bizottság, hanem mint regnikoláris bizottság működik, a mely nem áll a házszabályok rendelkezései alatt. Az albizottság ülései mindig zártak voltak s nincs ok arra, hogy az eddigi gyakorlatot feladják.

Szilágyi elnök kijelenti, hogy a delegációk nem állanak az elnökség rendelkezése alatt s így e tekintetben ő nem intézkedhetik.

Ezzel az incidens véget ért.

Interpellációk a Házban.

Budapest, június 12. (A „Debreczen. ered. táv.) A Ház mai ülésén Olay Lajos interpellációt intézett a belügyminiszterhez a választói névjegyzéknek ország szerinte rendszeresen üzött meghamisítása tárgyában. Előadja, hogy tudomása szerint a legtöbb megyében, a mire konkrét adatokat is hoz fel egyenesen a kormányról inspirált főispáni utasításokra hamisítják meg a névjegyzékeket.

Bizonnyítja, hogy a jelenlegi összeírásnál szélűben, hosszában kihagyják a névjegyzékekből a választók életkorát, hogy aztán a

felszólamlási határidők letelte után, hamis adatokat vezethessenek belé a szavazatok érvényteleníthetése céljából.

Kérde a belügyminisztert, van-e ezekről tudomása s szándékozik-e intézkedni, hogy a vezetése és felügyelete alatt álló hivatalnokok és az összeíró küldött-ségek a törvény rendelkezéseinek megfelelőleg végezzék munkájokaot. (Zajos helyeslés a bal és szélsőbaloldalon. Mozgás balfelől.)

Perczel Dezső belügyminiszter azt válaszolja, hogy a névjegyzékek az ellenük törvényes időben beadott felszólamlásokkal együtt rögtön a kuriához terjesztetnek fel. — Ennélfogva nem valószínű az, hogy az Olay vádjai fennállnának, a mennyiben azonban még is fennállnának, a kuriának tudomására hozhatók, a mely gondoskodni fog arról, hogy a törvény rendelkezéseinek elég tétessék.

A ház többsége a választ tudomásul vette

Azután ugyancsak Olay Lajos még a földalatti villamos vasut ügyében interpellálta ismét a belügyminisztert.

Lueger és az Ugron-párt.

Budapest, jun. 12. (A Debr. ered. táv.) A függetlenségi és 48-as párt Ugron-csoportja, tegnap esti értekezletén elhatározta, hogy megindítja a bécsi antiszemita ellen a harczot, mert Luegernek és társainak galád dühöngéseit nem hagyhatják megtorlatlanul.

Virágosó, ezukoresó.

— A banderistákról. —

A daliás lovasok, a kik résztvettek a diszfelvonulásban, hazaérve szűkebb hazájukba sok érdekes epizódot beszélnek, a melynek tanúi, részesei és hősei valának.

Elmondhatják például nemcsak azt, hogy a mikor ezer és ezer volt az idegenek száma, pompásan gondoskodtak úgy az ő, mint a lovaik jóvoltáról, hanem beszámolhatnak arról is, hogy azon az uton, melyet a uap melegeben megtettek, fáradságukat a mennyire csak lehet, feledtetni iparkodott velük mindenki.

Mert tény, hogy a tüzes paripákon lovagló banderistáknak sok kellemetlenségük is volt.

A nehéz kucsmák és esákok nagy izzadságcsöppeket varázsoltak a homlokukra és az amugy is meleg pánczélokot, párduczbröket szinte forróan égetőre melegítette a nap sugara.

A fürdő-utczában bő alkalmuk volt a banderistáknak, hogy ezeket a kellemetlenségeket elleljejsék.

Pihenő volt.

A lovak megeresztett hevederrel nyugodtan ott állottak az ut közepén, a lovasaik még egyszer megsimogatták őket, mielőtt pihenni, üdülni távoztak, a mikor az egyik ház magas ablakaiból virágok hullottak le az utca kövezetére. Virágok, színes, illatos virágok, melyeket apró női kezek hajigáltak le és ez a példa csakhamar ragadós lett. A lovasok még felinteztetve, meg se köszönheték ezt a kitüntető figyelmet, már újra megkezdődött a virágok hullása, ezuttal sűrűbben, mintha virágosó esnék.

Szagos lett a levegő és csak az az egy

baj volt, hogy a lehulló virágok megvadítottak egy-egy tüzesebb paripát. A lovak vadul ugrádozni kezdettek és nagy munkát adott megfékezésük.

Szerencsére a gyöngéd női szivek megszánták a lovaikkal bajlódo banderistákat és most a virágosót cukoreső váltotta fel. A lovak vidáman ropogtatták a ledobott cukrokat és az edesség lecsendesítette őket.

De a cukoreső csak tartott tovább. Egy-egy nagyobb darab hatalmasat koppant, a mint a fenyves czilinderre esett és a néző közönség, melynek a lehajított cukrok ilyenformán nem tettek jó szolgálatot, kezdte megelégni a cukoreső.

De azért kifogást nem emelt ellene senki, senki sem akarta megzavarni a hölgyek multságát, míg meg nem jelent a rendnek egyik óra és fel nem kiáltott a hölgyeknek: **N e t e s s é k d o b á l ó z n i !**

Azután nagy komolyan elővette jegyzőkönyvét és mert a cukrokat, virágot hajigáló hölgyeket hamarjában elő nem állíthatták, feljegyezte, melyik háznak hányadik emeletéről hullott le a cukoreső.

De azért egészen nyugodtan lehetnek a jószívű hölgyek: bizonyára nem okoz nekik bajt az a hivatalos feljegyzés.

Hymen-árak.

— Merő igazság. —

Mikor a t. cz. közönség olvassa az újságban, hogy N. N. ur eljegyezte N. N. kisasszonyt, rögtön megindultak a maliciózus megjegyzések: nem csak az egymás sorsát összekötni vágyó szerelmeseket, hanem a röviden megírt hymen-híresekét is megkritizálják.

Nem késnek megjegyezni, — hogy hja persze valószínűleg nem fogadta el ez a kisasszony a szerkesztő ur udvarlását. N. N. ur se lehet valami kedves czimbora, így hát csak úgy egyszerűen egy-két sorban le van tárgyalva ez a valóban szerelemszötte szép irigy. Bezzeg Kakas urnak, a ki mint tetszik tudni, buzgó előfizetője volt e lapnak, sőt a sógorának, vejenk, apósának előfizetett, hogy ki van czifrázva az eljegyzése, pedig országvilág tudja, hogy ez csak affele gsheft párti volt. Aztán a Kápri lány, szép és művelt! Nevetéses igazán. No, de ne tessék megelégedni róla, hogy Kápri ur igen szives ember s a váltóját kész-éggel fizeti ki a takarekpénztár. A szerkesztő ur pedig igen gavallér ember... fogy a pénz! Kérem ott van a Bundás Muki, mikor elvette a Miliesz Katinkát, mit ír róla az újság? Erről a svindleréről, a ki a frakkját is úgy kérte kölcsön a lagzira, erről az adósok virágszáláról, a ki éjnek idején a betörőket is megpumpolja, a ki a honapos ágyaktól felfelé kezdődő éjjeli nyugvó helvekről csak novellákban olvasott, erről azt írták, hogy városunk közéletének egyik kitűnősége eljegyezte stb.

Hát van igazság kérem? Ugy-e, hogy nincs. Ki vagyunk téve annak, hogy ártatlan gyermekeinkről csak per eljegyezte ezt és ezt a kisasszonyt, ez és ez az ur irogassanak, ha a szerkesztő urnak nem tetszik az ábrázatunk. Hanem aztán ha valaki jópajtságságban van a szerkesztőséggel, az tobzódik a szebbnél szebb frázisokban és előkelő jókivánságok tengerében, ha egyszer megunva az italozás egymásba fonódó éjszakáit, a házias élet gyönyöreiben kíván részt venni s ennek előlege gyanánt eljegyzési híret közlik.

Nos, hát nyugodjatok meg tiszta és igaz szerelemre termett gyermekekkel rendelkező családapák. Mai napság a jókivánságnak és a szépen megírt hymen-híreknek ára van akár a cigánymuzsikának: mentől jobban fizetik, annál szebben szól. Precíz tariffa van arra kiakudva s a redakciónak az igaz sze-

relem szülte szép frigyre testált zavartalan boldogságról áradozó jó kívánatait, nem a barátság szüli, hanem a kiadó hivatal tariffája. Es hogy ez nem áprilisi tréfa s nem egy karczolat anyagához való tema, ennek bizonyosságául ide nyomatjuk egyik vidéki lap-társunk redakciónak ajtajáról elkezelt hymen-tariffát, a melyik így szól:

•Hymen• tariffája.

1 frt 30 kr.

N. N. ur eljegyezte N. N. kisasszonyt.

1 frt 50 kr.

N. N. ur városunk társadalmának tisztelt tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt.

2 frt.

N. N. ur városunk előkelő társadalmának előkelő tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt, N. N. bájos leányát.

2 frt 50 kr.

N. N. ur városunk előkelő társadalmának egyik rokonszenves tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt. Gratulálunk.

3 frt:

N. N. ur a helybeli intelligencia egyik közkedvelt és városunk társadalmának egyik sokonszenves tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt. N. N. ur szeretetre méltó kedves leányát. Gratulálunk!

5 frt.

N. N. ur városunk egyik rokonszenves, kedvelt tagja, eljegyezte N. N. ur bájos és szeretetre méltó leányát N. N. kisasszonyt. Hosszanartó boldogság kísérje a fiatal pár szerelemszötte szép frigyét.

*

Mi sem természetesebb ezután, hogy b. lap-társunk városában a ki csak ad valamit a becületre, az nem fogja elfeledni lefizetni a szája íze szerint hangzó hymen-árát, mert ellenkező esetben, legyen bár az valósággal a város egyik illusztris tagja életének eme leg-szebb momentuma, a legutolsó rendőri hír is megszegyenítő sablonszerű alakban fog a t. cz. olvasó publikum tudtára adni. Viszont ha a városi rongyászat terén szép, eredményeket elért Rótkopf Mózes és Fiai cégnek telik a kasszájából, másnap az 5 forintos taksa stílus szerint válik közhírré a nevezetes nász.

Vigyázatok tehát férjhez menendő hajadonok és özvegyek fiatalok és öregek, családapák és családapajelőttek, különösen pedig a pénzes pártikra utazó eladósodott ifjak mert nem csak a nóta szép, hogy: »Páros élet a legszebb a világon,« de egy jól megírt hymen-hír nagy befolyással van az emberiség (nem vete'nek ki a hitelezők sem) hangulatára. Árát lásd fent!

S z i k r a .

Gondolatok.

A gyenge, önálló ember repkényhez hasonlóan csak erősebbre támaszkodva tud a magasba jutni, de szilárdságát attól kell feltételezni, a minek függelékét képezi.

Mint a homokban a zavaros víz salakja, úgy szűrődik le az udvariassági formákon keresztül tisztává természetünk minden érdessége.

*

Nincs oly nagy tömeg, melyben az önző csak önmagát ne látja.

*

A csupa hatásra számított szónoklatok az igazság rovására sok fontosat elhallgatnak, sok fölöslegest felhoznak, úgy, hogy a hallgatóságban nagyobb követelést ébresztenek, mint a minőt szándékoltak.

*

A hálátlanság feledékenység a vett jókkal szemben; minél több a tartozás, annál hiányosabb az emlékező tehetség.

*

A termőföld önként fizeti vissza uzsorával, a hitelező tőkét.

Az edzés érzéketlenné tesz a kňiső ár-talmas behatásokkal szemben — életünk meg-jobbán megrövidülne, ha az ezerszer ismét-lődő kellemetlen benyomásokat az elsőnek hatálya szerint éreznők.

*

Nem ok nélkül következtethetünk valaki-nek értelmi fokozatára és önértetének fej-lettségre abból, a mivel a nyilvánosság előtt megjelenni bátorodik.

*

A mit az időtől elhódítunk, kegyelettel tölti el.

*

Az adott körülmények számító kihasz-nálása, a társadalmi követelmények alól való kibúvás, a mások ügyes félrevezetése és a törvények furfangos kijátszása azon ezzközök, melyek mellett — hasonló életviszonyok kö-zött is — jobban boldogulnak sokan.

D á n i .

Külömfélék.

A halak hallása. Kreidl A. dr. bécsi fiziológus aranyhalakkal kísérletezett, hogy meg tudja, vajjon hallanak-e a halak, vagy sem? Néhány aranyhalat egy vízzel telt üveg-tartóba tett s a tartóba néhány fémdarabot helyezett be, a melyek elektromagnetikus kap-csolással a csengő, hegedű és siphangokat a vízbe bevezették. E hangok a vízben egészen jól hallatszottak. A hangokra azonban a halak nem reagáltak, nem hallották meg a hangokat. E kísérleteket félévén át egész mostanáig folytatta s az eredmény mindig ugyanaz volt. Hanem az oly erős csattanásra (revolverlövés), a mely a vizet is hullámszóba hozta, figyelmessé lettek a halak s mozogni kezdtek. — Néhány halnak a hallóidegét szedte ki s az erősebb csattanást ezek a halak is megéreztek. E meg-figyelések alapján Kreidl dr. most kimondta, hogy a halak a vízben nem hallanak, hanem igen érzékeny bőrük által a víz legkisebb hul-lámmozgását is megérik.

A híresség — hipnózis. Tolsztoj Leó a minap következőképpen nyilatkozott a saját hírességéről:

Tudom, hogy az emberek érdeklődnek irántam, vagy műveim iránt. — De ezt abból magyarázom, hogy már megállapodott írói hírnevem van. A hírnév borzasztó dolog; mi-helyt megvan, az illető elkövethet akármilyen bolondságot vagy ostobaságot, — mindent megbocsátanak neki, — mindent gyönyörű-nek találnak. — Az emberben akarata ellenére a hipnotikus behatás gyanuja támad. Az emberek hipnotizálják egymást a költő vagy a művész iránt való lelkesedésükkel, egyik a-másikat, ez a harmadikat, ez ismét a negye-dik... a végtelenségig! Ezekből a hipnoizált emberekből verődik össze a tömeg és ez teremti meg a fényes hírnevet, a mely volta-képpen egész véletlenül támadt.

A villamos erő átvitele. Newyorkban május 5-én nyitották meg a villamos gépkiallítást, melyre a Niagara vizesése által terem-tett villamos erőnek egyrészt Newyorkba ve-zették és most gépek hajtására alkalmazzák. Ekkora távolságra, 462 mértföldre, még eddig nem bírták a villamos erőt elvezetni. A jelen-legi készülékekkel eddig mindössze 110 mért-földnyire lehetett a villamosságot elvezetni. A legelső elektromos tudósok egyike, Tesla Mik-lós, leküzdötte a nehézségeket, melyek eddig e kérdés megoldása elé gördültek s hír sze-rint a Niagara vizesésének ereje bámulatosan fog Newyorkban működni.

A nép fantáziája. Lapunknak egy be-regmegyei barátjától kapjuk az alábbi közle-ményt, a milléniumi ünnepektől fölgerjdt népfantáziának sajátos szülöttje:

E hónap elején beállított hozzám az én öreg kurátorom és minden bevezetés nélkül azzal kezdte:

— Ugyan, főtisztelendő ur, mi igaz lehet abban, hogy a mi országunkban nagy fölfor-dulás lesz mostanában?

— És ugyan milyen?

— Hát, kérem, tegnap Munkácson voltam a nagy vásárbán és ott az egész nép azt beszélte, hogy mostanában valamelyik, csak nem tudom, melyik napon össze fogják doboltatni az összesnépet minden faluban. A pap a templomba fogja hívni a népet, a jegyző pedig a korcsmába, hol nagy bál lesz ingyenes borral és palinkával. Ha több nép fog menni a korcsmába, mint a templomba, akkor az urak a földön levő keresztet ledöntik, a templom tornyán levőket pedig ágyúval lelővik.

A kaszárnyában.

Az altiszt (észrevevén, hogy egy egyéves önkéntes nem gombolta be egészen az atilláját): — Ön, ugy látszik, ezért az egy esztendőért nem is tartja érdemesnek begombolni a kabátját!

Adakozások.

A debreczeni jótékony nőegylet arháza részére adakoztak a Jablonczay Kálmánné és Bunner Edéné urnók ivén: Özv. Révész Baliótné 5 frt, Csáthy Ferencz 1 frt, Özv. Telegdi Lászlóné 1 frt, Kulcsár Antal 1 frt, Balogh Ferenczné 1 frt, Fridvalszky Rezső 50 kr, Debreczeni Gyula 50 kr, Bacsoni Lajosné 1 frt, Szél Istvánné 50 kr, Tóth Sámuelné 2 frt, Tóth Ferenczné 1 frt, Simonffy Emilné 2 frt, Balogh főhadnagyé 1 frt, Malatinszky Ferencz 1 frt, Király Istvánné 1 frt, id. Pájer József 1 frt, Özv. Kőrösi Jánosné 1 frt, Szentpály Béniné 1 frt, Ujhelyi Andrásné 1 frt, Harsányiné 50 kr, Kocz Lajosné 1 frt, Kállay Istvánné 50 kr, Csapó Krisztina 1 frt, N. N. 30 kr, N. N. 10 kr, Karsáné 1 frt, Vecsey Imréné 1 frt, Hrehus Viktorné 50 kr, Sinay Ida 1 frt, N. N. 50 kr, Dr. Magos György é 2 frt, Schwarcz Eszti 1 frt, Thiesen H. 2 frt, Dr. Kovács Sándorné 1 frt, Tóth Antalné 2 frt, Simonffy Sándor 1 frt, Alföldy Károlyné 1 frt, Bekény Péterné 1 frt, Csiky Lajosné 1 frt, Róth Jánosné 1 G. J.-né 1 frt, Mayer János 1 frt, Füleky Pálné 1 frt, Jeney Józsefné 1 frt, Dóczy Imre 1 frt, Szatbmáriné 50 kr, Kernhoffer Jánosné 1 frt, Naszády Imréné 1 frt, Bay Istvánné 1 frt, Dr. Csikos Sándorné 2 frt, Dr. Csikos Sándor 1 frt, Síraka József 50 kr, Bozók János 50 kr, Rottler Józsefné 1 frt, Rottler Béláné 1 frt, Bergerné 50 kr, Faragóné 50 kr, Bartáné 10 kr, S. Szabó Józsefné 2 frt, B. B. 1 frt, N. Ferenczné 1 frt, N. N. 50 kr, Tóth János 50 kr, Tóth Baliótné 20 kr, N. N. 50 kr, N. N. 20 kr, Kis Jánosné 50 kr, Mayer Emilné 1 frt, István gőzmalom 10 frt, Demetrovics Pálné 1 frt, Paczelt János 1 frt, Schneller Károlyné 1 frt, Solymossy Istvánné 1 frt, Block Edéné 50 kr, Spitzer Dávidné 10 frt, Kovács Lajosné 1 frt, Keki Sándorné 1 frt, N. S. 50 kr, Gál Ferdinándné 1 frt, Varga Józsefné 10 kr, Ormós Józsefné 20 kr, Uimann R. 20 kr, Balogh Sándorné 50 kr, Trocsányi Sománé 50 kr, Darvasi Adolfné 15 kr, Komlósiné 1 frt, Dr. Pallay Miklósné 1 frt, Oláhne 50 kr, Dobray Józsefné 1 frt, Gyürky Lajosné 50 kr, Tikos Istvánné 2 frt, Rigó Ferenczné 2 frt, Göttman Bódog 1.50 kr, Békesy Lászlóné 1 frt, Joó Istvánné 2 frt, Veres Teréz 2 frt, Zalayné 2 frt, Nagy Árpádné 1 frt, Özv. Árvay Sándorné 1 frt, Géresi Kálmánné 2 frt, Kendi Albertné 50 kr, Fenyves Gyuláné 40 kr, Váradi Ignátné 1 frt, Poka Kázménné 1 frt, Bereczky Lajosné 2 frt, Pilišsyné 1 frt, Müller Mariska 50 kr, Hegedűsné 50 kr, Özv. Harsányiné 1 frt, Bignió Gyuláné 1 frt, Szabó Istvánné 50 kr, Özv. Bay Pálné 20 kr, Dobos Kálmánné 1 frt, N. N. 50 kr, Szoboszláyné 1 frt, N. N. 1 frt, Antal századosné 50 kr, Surányi Lajosné 50 kr, Özv. Nagy Gáborné 50 kr, Dr. Kempf Józsefné 50 kr, Jakab Györgyné 50 kr, Özv. Pozsgay Mórítzné 1 frt, Püspökiné 10 kr, Kis Gáborné 50 kr, Özv. Magyariné 10 kr, Sándorné 10 kr, Szikszay Lajosné 1 frt 50 kr, Cséke Lajosné 50 kr, Kupfer Ignácné 30 kr, Özv. Faragóné 50 kr, Gyóriné 2 frt, Vimmerné 1 frt, Özv. Pál Jánosné 25 kr, Özv. Héder Lajosné 1 frt, Pollák Józsefné 1 frt, Gom-

bosné 20 kr, Orosz Péterné 1 frt, Rhénesné, Cziffer Nándorné 50—50 kr, Bisotka Gáborné 1 frt, Matyasofszky Andorné 1 forint, Bauer Ignácné 1 frt, Végh Mihályné 25 kr, Leidenfrost Ármáné 1 frt, Özv. Biró Imréné 50 kr, Hegyesi Sándorné 50 kr, Egy valaki 1 frt, Szabó Lajosné 1 frt, Egy valaki 50 kr, Dr. Horváth Károlyné 1 frt, Kovács Sándorné 1 frt, Gaszner Kálmán 1 frt, Nagy Gábor 50 frt, Gombos Ferenczné 60 kr, Szalai Józsefné 20 kr, Halupka Józsefné 20 kr, Bloks Lipótné 50 kr, Springer Józsefné 1 frt, Eötvösné 50 kr, Gerster Gyula 2 frt, Török Gáborné 1 frt 30 kr, G. N. 1 frt, Török Pálné 1 frt, Szilágyi Istvánné 15 kr, Hevesi Gábor 20 kr, Bánócy Antal 15 kr, Rácz Gáborné 20 kr, Csapóné 50 kr, Horogné 50 kr, Bürry György 1 frt, Novák S.-né 50 kr, Prém Ferenczné 20 kr, Paulichné 30 kr, Kállayné 20 kr, Juhász Józsefné 1 frt, Pálfi Ferenczné 50 kr, Sarok Teréz 20 kr, Györfi Józsefné 20 kr, Nagy Sándorné 20 kr, Megyesiné 15 kr, Karai Sándorné 1 frt, N. N. 1 frt, együtt 162 frt, Özv. Györfi Ignácné 1 kiló rizs.

(Folyt. köv.)

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.
Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 85

Az áruló kelepczébe jut.

(Folytatás.)

Ottó meglepetve nézett a fiatal örnagyra; a helyzetnek ez a gyakorlati felfogása majdnem kihozta sodrából, de a megdöbbenés csak pillanatnyi volt. Károly nem vette azt észre.

— Nos, mit szólasz hozzá? — kérde Károly.

— Semmit, — felelt Ottó hidegen; végzek nélkül. Késő az idő, lefekhetel.

— Te neheztelsz. Megbántottalak? Vagy indítványomat helytelennek találod? Beszélj, ha jobbat és észszerűbbet tudsz, én szívesen rá állok.

— Czészerűbbet nem tudok, hanem ezt magam is kitalálhattam volna, ha ily módon akarom a Villámvezért hatalmamba keríteni, akkor megengedj, nem szorulok rád.

— Mit akarsz hát?

Ottó megvetően tekintett a prózai emberre.
— Édes barátom, én nem vagyok rendőr, az ily olesó diadalt hagyom azokra, akik beérik a vizsla eb szerepével és ha fölszaglásták a rökát, elejtésért a vadászra bizzák és maguk csak a dögöt veszik fogaik közé, hogy a vadász lábai elé tegyék.

— Mit akarsz ezzel mondani? kérde ingerülten Károly.

— Csak azt, hogy sokkal nagyobb bennem a dicsvágy, semhogy magamat ily rendőri szerepre lealacsonyítsam. Én lovagias kalandra szólítottalak fel. Elmenni egy szál karddal, vitéz módra elejteni az ellenséget, vagy meghalni. Ha börtömet félted és nincs benned személyes becsvágy, ugy csak feküdjél le.

— Gyávának tartasz engemet? kiáltott haraggal Károly.

— Csendesen, pajtás! még kihallatszik a mit beszélünk. Én nem mondtam neked semmit, hogy minek tartalak, hanem csak azt kérdeztem: kihuzod-e azt a te kardodat, hogy oldaladra állj, megvívni ha kell, a megtestesült ördöggel is, hogy aztán másnap fölmutasd véres kardodat a tábornoknak: ime, a Villámvezért nem találta meg szemem, de megtalálta kardom! — eljősz-e velem ilyen vállalatra azzal a te megcsufolt kardoddal, vagy oda állasz holnap Biedersohn elé és akár meghalsz, akár élve maradsz, rajtad szárad a felsült árulkodás szégyenfoltja. Látod, én nem álltam a tábornok elé árulkodni, pedig én már akkor többet tud-

tam mint te, hanem a helyett élesebbre fentem kardomat és most megyek azzal, akár éles, akár tompa a tied.

— Éles az enyém is! kiáltott a fölingerlett fiatal ember. Megyek azzal az én megcsufolt kardommal, ahova akarod.

— Ez már vitézhez illő beszéd volt. — mondá Ottó. Aztán fölesatolták mindketten kardjaikat s neki indultak a sötét éjszakának.

Az inas még ott állt a megjegyzett ház előtt, mikor a két tiszt odaért. Ottó hazaküldte a ficzkót, ők pedig távolabb egy kapu alá vonultak. Egy jó negyedóra várakozás után kinyílt a kisajtó, egy női alak lépett ki rajta és sietve haladt egy kereszt utca felé. Az utca kivezetett a városból, a két tiszt a házak mellé simulva, fölfogott karddal mindenütt a nő nyomában volt, a puha talajon nem hangzott lép-teik kongása. Midőn a városból kiértek, a nő egy árok parton haladt mindig tovább, a tiszt-ek az ut tulsó oldalán követték. Daczára a késő időnek, egyes kocsik jöttek-mentek, a foly-tonos robaj gyanutlanná tevő a nő utját. Semmi sem esik oly jól a késő éjben gyalogló magá-nos vándornak, mint a kocsik zörgése, minden-nél kedvesebb zene ez ilyenkor, mert az utas nem fél a zajban, nem érzi magát egyedül. A tiszt-ek jól tudták ezt, hogy a nő nem fog szét-tekinteni, hátra nézni, azért mindinkább meg-rövidítették a távolságot, mely köztük és a nő között volt.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

június 11.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Búza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
"	77	6.65	6.80	78
"	79	6.80	7.00	80
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
"	77	6.70	6.80	78
"	79	6.85	6.95	80
Pestvidéki ó	75	—	76	—
"	77	6.65	6.75	78
"	79	6.80	6.90	80
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
"	77	6.75	6.80	78
"	79	6.85	6.95	80
Bácskai	75	—	76	—
"	77	6.75	6.85	78
"	79	6.90	7.00	80
Észak magy.	75	—	76	—
"	77	—	78	—
"	79	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógrm.
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.30 6.35
" másodrendű ..	—	6.25 6.30
Arpa takarmánynak ..	60—62	4.40 4.70
" égetni való —	62—64	0.90 0.00
" sertőzdei —	64—66	6.15 6.50
Zab — — — — uj	39—41	6.10 6.40
Tengeri bánsági — uj	—	4.10 4.15
" más nemű ..	—	4.— 4.05
Repcze bánsági	—	3.95 4.00

Kőbányai sertés-piacz.

június 11.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — — krig. 4. Fiatal közép páronként 251—320 klg.— sulyban 49—50 krig. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — — 48—50 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronként 220 — 280 klgig terjedő sulyban) 44 45 krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban 43—44 krig. Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgig. terjedő sulyban 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi június hó 9-ik napján volt készletben 8959 drb. 1896. június hó 9. napján felhajtott — drb. 1896 június 10. napján elszállított 4 drb. 1896. évi június hó 11-ik napjára maradt 8955 Sertésforgalom üzletirányzata változatlan.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreceni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

Nepkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig.

Múzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a keresk. akadémia palotájában.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11—12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9—11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2—5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9—12 óráig

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-Nagyvárad felé személyvonat	reggel 4 ó
Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
	minden kedden déli 12 ó.
Csak P-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár-M-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár-M-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ¹⁾	este 8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-U.—Kassa felé d. u.	4 ó. 02 p.
H.-BöszörményB.-Szt.-M. felé máv-ról	reggel 5 ó. 28 p.
	vásártérről 5 ó. 51 p.
	máv-ról délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
F-Abony felé máv-ról	reggel 4 ó. 42 p.
	vásártérről 5 ó. 00 p.
Ohat-Kócs-Polgár felé máv-ról d. u.	4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u. 4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	8 ó. r. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

¹⁾ P-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen koci Miskolczon át Budapestre.

Budapestre érkezik:

a reggel 4 ó. induló személyvonat	délben 12 órákor.
a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v.	délután 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. >	sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. >	reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v.	reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. >	Személy-vonat este 7 ó. 05 p.
az > 2 ó. 40 p. >	sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érk. személyv.	este 11 ó.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
	reggel 2 ó. 40 p.
N.-Várad-P.-Ladány >	reggel 5 ó. 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel 7 ó. 10 p.
	délután 12 ó. 16 p.
	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este 6 ó. 53 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 50 p.
B-Sz-M-H-Böször. felől vásártérre	reggel 8 ó. 09 p.
	máv-ra > 8 ó. 17 p.
	vásártérre este 6 ó. 40 p.
	máv-ra este 6 ó. 49 p.
F-Abony felől vásártérre	délután 5 ó. 23 p.
	m á v.-hoz 5 ó. 32 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérre reggel 7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz > 8 ó. p.
Derecske—Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.

¹⁾ Közvetlen koci Bp-ről Miskolczon át.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. t. b. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban s a. t., a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros levelező lapokra 5 kros bélyeg ragaszandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. (IV.)

A karlsbadi vízzel végzett kurák alatt, valamint utókura gyanánt, ugy ezen víz, valamint egyéb ásvány vizek használata után: a

MATTONI-TELE
GISSHÜBLER
legitiz. és gyógyos
SÁVANYVIZ
Jelenleg már általánosan van alkalmazásban. Reudenberg (de thermis, Carlsbadensis tractatus) ugy nyilatkozik, hogy a Giesshübler savanyukut Karlsbad dicsőségére szolgál, s hogy e hely forrásainak gyógyhatását fokozza. Loschner - udvari tanácsos monográfiája (Giesshübler Puschteinről.)

Szabad és kötött szénsavban igen gazdag és vegyi összetételénél fogva a

Sztojikai savanyuvíz

a leghíresebb orvosi tekintélyek által ajánlva, mint **gyógyvíz**, ugyszintén mint **üditő ital, tisztán** vagy **borral az ásványvizek legkitünőbbike és a legolcsóbb,**

1 láda 40 üveggel frt 4.40,

a ládát 40 üres üveggel együtt 2 frtért visszaveszem.

Leidenfrost Ármin

fűszer, gyarmat, ásványvíz áru kereskedő.

RABOK MUNKÁJA.

Szives tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy a kir. kincstör engem a debreczeni kir. fogházban a rabok munkával való ellátásával megbízott. — E czélból felállítottam egyelőre

asztalos és kosárkötészeti műhelyemet,

a hol is elsőrangú művezetőket és tanító segédeket alkalmaztam.

Elvállalok minden az **asztalos munkához** tartozó munkálatot, u. m.: üzeleti felszereléseket, bolti állványok, kávéházi és terem falazatok (lamperie), szobák, szállodák és irodai berendezéseket, az építkezéshez szükséges ajtók, ablakok, spatélok, parketek, ugyszintén portálokat, megrendelésre, valamint **butorjavításokat és tisztításokat.**

Készítetek seres és más csomagoló ládákat s egyáltalában mindent, a mi az asztalos szakmunkához tartozik. Elvállalok mindenremű **kosárkötészeti** munkát, nevezetesen: igen csinos utazó koffereket, virágállványokat, kézi, piaci és mosó kosarakat, papírtartókat, kézi, boros és gyümölcs kosarakat, ugyszintén szer és koci kasokat mérték szerint, nemkülönben mindenféle **nádszékfonásokat** és azoknak javítását.

Mintacikkék megtekinthetők. Az árak olyan mérsékelték, hogy bárki is bizalommal fordulhat hozzám. A n. é. közönség szives megrendeléseit kérve, vagyok tisztelettel

BERNÁTH JENŐ,

a debreczeni fogház rabmunka vállalkozója

Iroda: Nagy-Várad-utca a törvényszéki palotával szemben, az eczetgyár helyiségében.